

Rapport

Datum: 31 augustus 2005
Rapportnummer: 2005/254

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het LBIO na de beslissing van 19 februari 2004 op haar klacht van 12 januari 2004 onvoldoende actie heeft ondernomen om de alimentatie bij haar ex-partner te innen.

Beoordeling

I. Algemeen

Bij rechterlijke beslissing is bepaald dat de ex-echtgenoot van verzoekster alimentatie ten behoeve van hun drie kinderen moet betalen. Het LBIO heeft de inning van die kinderalimentatie op enig moment overgenomen en heeft aan de deurwaarder opdracht gegeven beslag te leggen op de bankrekening van de ex-echtgenoot. Verzoekster heeft bij brief van 12 januari 2004 een klacht bij het LBIO ingediend omdat zij de mening was toegedaan dat het LBIO met de inning van die alimentatie niet voortvarend te werk ging. Het LBIO achtte de klacht bij beslissing van 19 februari 2004 gegrond.

II. Ten aanzien van de klacht

1. Verzoekster klaagt erover dat het LBIO na de beslissing van 19 februari 2004 op haar klacht van 12 januari 2004 onvoldoende actie heeft ondernomen om de alimentatie bij haar ex-echtgenoot te innen.

2. Het LBIO acht de klacht niet gegrond. Het LBIO stelt dat het geregeld navraag heeft gedaan bij de deurwaarder. Het LBIO geeft aan dat het verzoekster in de beslissing van 19 februari 2004 heeft medegedeeld dat indien de invordering van de kinderalimentatie aan de deurwaarder is overgedragen, het beleid van het bureau erop is gericht om, bij het uitblijven van betalingen ongeveer eens in de drie maanden navraag te doen bij de deurwaarder. Het frequenter opvragen van informatie bij de deurwaarder is, aldus het LBIO, zinloos gebleken aangezien de verschillende soorten executiemaatregelen van de deurwaarder geruime tijd in beslag nemen. Nu de betekening van het exploit in dit geval openbaar heeft moeten plaatsvinden, kost deze betekening ongeveer € 500 per keer. De deurwaarder mag geen onnodige kosten maken. Als hij wel onnodige kosten maakt, kan hij hiervoor tuchtrechtelijk aansprakelijk worden gesteld. Het is om die reden dat de deurwaarder, aldus het LBIO, niet meer dan tweemaal per jaar beslag legt. Aangezien alleen een bankrekening bekend is, is deze handelwijze om niet meer dan tweemaal per jaar beslag te leggen tevens in het voordeel verzoekster. Als de bankrekening van de ex-echtgenoot meteen volledig zou worden leeggehaald, zou de kans aanwezig zijn, aldus het LBIO, dat er daarna geen kinderalimentatie van die rekening zou kunnen worden onttrokken. In het geval de deurwaarder vier keer per jaar beslag op de bankrekening van de ex-echtgenoot zou leggen met openbare betekening zou dat, aldus het LBIO, ongeveer € 2000 per jaar kosten. Bij het tweemaal uitvoeren per jaar kost dat slechts € 1000 per

jaar.

3. Gedurende het onderzoek is het volgende gebleken.

Het laatste beslag op de bankrekening van verzoeksters ex-echtgenoot vóór de beslissing op verzoeksters klacht dateert van 20 januari 2004. Het LBIO heeft de deurwaarder op 11 maart 2004 gevraagd om telkens na drie maanden de vrijgekomen gelden aan het LBIO af te dragen.

Verzoekster heeft het LBIO op 14 mei 2004 gevraagd naar de stand van zaken. Diezelfde dag heeft het LBIO de deurwaarder nogmaals aangeschreven. De deurwaarder heeft op 25 mei 2004 gereageerd. Hij gaf aan dat hij wederom bankbeslag zou leggen. Verzoekster heeft het LBIO op 10 juni 2004 weer gevraagd naar de stand van zaken. Op 20 juli 2004 heeft het LBIO de deurwaarder gevraagd of het bankbeslag iets had opgeleverd. De deurwaarder heeft op 23 juli 2004 gereageerd met de mededeling dat hij op 1 juni 2004 bankbeslag had gelegd en dat hij over enige tijd nogmaals bankbeslag zou leggen.

Het LBIO heeft verzoekster op 2 augustus 2004 geschreven dat het bankbeslag was mislukt vanwege een negatief banksaldo. Vervolgens heeft verzoekster het LBIO op 28 augustus 2004 geschreven dat het ouderlijk huis van haar ex-echtgenoot zou worden verkocht en heeft zij het adres en telefoonnummer van de notaris die de verkoop afhandelde, aan het LBIO gegeven. Bij brief van 2 september 2004 heeft het LBIO de deurwaarder verzocht om beslag op het ouderlijk huis van de ex-echtgenoot te leggen. Toen de deurwaarder het LBIO op 7 september 2004 antwoordde naar aanleiding van het verzoek van het LBIO om beslag onder de notaris te leggen, bleek dat het bankbeslag wél was gelukt. Het LBIO had verzoekster op 2 augustus 2004 onjuist geïnformeerd.

Op 15 september 2004 heeft de deurwaarder aan het LBIO doorgegeven dat hij in deze zaak zo'n vier keer per jaar bankbeslag legt. Op 18 november 2004 heeft de deurwaarder het LBIO meegedeeld dat hij niet om de drie maar om de zes maanden beslag legt.

Het LBIO heeft de deurwaarder op 17 december 2004 gevraagd naar de stand van zaken. Op 21 december 2004 heeft de deurwaarder een overzicht van de door hem uitgevoerde inningsactiviteiten gegeven.

4. Het LBIO heeft de deurwaarder in deze zaak na 19 februari 2004 vijf keer verzocht om de stand van zaken door te geven ten aanzien van het beslag om tot inning van de alimentatie te komen. De beslagleggingsactiviteiten werden door de deurwaarder met tussenpozen van ongeveer zes maanden verricht. Deze inningspogingen hebben in de periode na 19 februari 2004 twee keer, te weten op 2 juli 2004 en op 21 december 2004, geleid tot de afdracht van gelden aan verzoekster. Op zichzelf bezien, heeft het LBIO hiermee de juiste stappen ondernomen om tot inning van de alimentatie te komen.

5. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking brengt evenwel met zich mee dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

6. Het LBIO heeft verzoekster bij zijn klachtbehandeling van 19 februari 2004 medegedeeld dat het beleid van het bureau erop gericht is om bij het uitblijven van betaling ongeveer eens in de drie maanden navraag te doen bij de deurwaarder aan wie de invordering van de kinderalimentatie is overgedragen. Ook de deurwaarder heeft in deze zaak het LBIO aangegeven zo'n vier keer per jaar beslag te leggen op de bankrekening van de betalingsplichtige. Eerst in november 2004 is duidelijk geworden dat het in de specifieke situatie van deze betalingsplichtige niet mogelijk is om meer dan tweemaal per jaar beslag te leggen en gelden af te dragen. Deze informatie heeft evenwel verzoekster nimmer bereikt. Nog afgezien van de foutieve informatievoorziening op 2 augustus 2004 over een mislukt bankbeslag, is de Nationale ombudsman met de directeur van het LBIO dan ook van mening dat verzoekster niet goed is geïnformeerd omtrent de stand van zaken in haar zaak waardoor zij terecht het gevoel heeft gekregen dat het LBIO onvoldoende voortvarend te werk ging. In zoverre heeft het LBIO gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen is gegrond, wegens schending van het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking.

Onderzoek

Op 1 juli 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw D. te L., met een klacht over een gedraging van het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de directie van het LBIO, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het LBIO verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tijdens het onderzoek kregen het LBIO en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Tevens werd aan het LBIO een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Het LBIO deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Bij rechterlijke beslissing werd bepaald dat de ex-echtgenoot van verzoekster, de heer P., alimentatie ten behoeve van hun drie kinderen moet betalen. Het LBIO nam op enig moment de inning van de kinderalimentatie over (zie Achtergrond, onder 1.).

2. Verzoekster diende bij brief van 12 januari 2004 een klacht in bij het LBIO. Verzoekster klaagde erover dat het LBIO met de inning van de kinderalimentatie niet voortvarend te werk ging.

3. De deurwaarder schreef het LBIO op 30 januari 2004 onder meer het volgende:

"In januari 2003 is beslag gelegd onder de door u opgegeven stichting derdengelden. De gelden waren daar niet meer aanwezig zodat in februari 2003 beslag is gelegd onder de bank van de heer P. Omdat er geen bekend adres is van de heer P., werd dit beslag openbaar overbetekend met de gebruikelijke publicatie in de Goudsche Courant. Deze publicaties nemen over het algemeen veel tijd in beslag vanwege de facturatie. Bij een beslag op een bankrekening mag echter maar beslag gelegd worden voor de op dat moment verschuldigde termijnen. De daarna te vervallen termijnen dienen in een nieuw beslag te worden gevat.

Nadat de verklaring was afgelegd door de bank is opnieuw beslag gelegd op de rekening. Daarna zijn de gelden ten behoeve van het eerst gelegde beslag geïnd en afgedragen aan u (april 2003). Op die wijze vervolgen wij onze weg voorlopig maar, temeer omdat bij ons de wetenschap is, dat er ongeveer € 100.000 op de bankrekening staat. Debiteur reageert nergens op, ook niet op verzoeken van de bank om contact op te nemen.

Binnenkort (enkele dagen na vandaag) verwachten wij weer een uitkering uit een beslag van ongeveer € 4000. Uiteraard zal daarvan een tussentijdse afdracht worden gemaakt. Om de gelden veilig te stellen is eerst opnieuw beslag gelegd en over enkele maanden zullen wij die handelwijze weer van voren af aan starten.

Op dit moment is de beschreven manier de enig mogelijke wijze van incasseren. Met uw welnemen zullen wij zulks voortzetten tot de bankrekening leeg is. Daarna zie ik er geen gat meer in."

4. Het LBIO besliste bij brief van 19 februari 2004 onder meer als volgt op de klacht:

"Verloop van de zaak

Nadat uw zaak op 16 januari 2003 aan de deurwaarder werd overgedragen en u hieromtrent per gelijke post werd ingelicht, ontving mijn bureau op 4 april 2003 bericht van de deurwaarder dat mijn bureau een tussentijdse afdracht toe zou komen. Op 9 april 2003 werd vervolgens een bedrag ad € 9917,70 aan u doorbetaald. Vervolgens werd op 2 mei 2003 wederom bericht van de deurwaarder ontvangen dat mijn bureau een tussentijdse afdracht zou toekomen. Op 9 mei 2003 werd een bedrag ad € 909,09 aan u doorbetaald. Hiermee was de kinderalimentatie ongeveer tot en met februari 2003 voldaan en was tevens een gedeelte van de maand maart 2003 voldaan.

Op 19 augustus 2003 belde u naar mijn bureau met de vraag wanneer het achterstallige bedrag zou worden geïncasseerd. Verder verzocht u om maandelijks gelden te ontvangen. De incassomedewerkster legde u uit dat dit niet mogelijk was als een zaak bij de deurwaarder loopt. Op 21 augustus 2003 ontving mijn bureau uw brief gedateerd 20 augustus 2003 waarin u verzocht de kinderalimentatie vanaf februari 2003 te ontvangen. Tevens gaf u gegevens door omtrent de eigendommen van de heer P. Op 9 september 2003 werd uw brief doorgestuurd naar de deurwaarder en werd hem verzocht actie te ondernemen. U werd hieromtrent per gelijke post geïnformeerd. Op 10 september 2003 belde u naar mijn bureau met het verzoek om een reactie op uw brief van 20 augustus 2003. Op 1 oktober 2003 ontving mijn bureau bericht van de deurwaarder dat er beslag was gelegd op het rekeningnummer van de heer P. Op 16 oktober 2003 belde u naar mijn bureau met het verzoek om dezelfde week een tussentijdse afdracht te verrichten. Indien dit niet zou gebeuren, zou u een klacht indienen. De dag erna verzocht mijn bureau de deurwaarder schriftelijk om een tussentijdse afdracht. Op 10 november 2003 belde u wederom naar mijn bureau met het verzoek om gelden. Verder gaf u aan dat u een klacht zou indienen bij de Nationale ombudsman. Op 2 december 2003 belde u naar mijn bureau met het verzoek om de stand van zaken door te geven. De incassomedewerkster gaf aan dat op 17 oktober 2003 de laatste brief naar de deurwaarder was verzonden en er nog geen reactie en tevens geen geld was ontvangen. Er werd gezegd dat mijn bureau wederom bij de deurwaarder diende te informeren. Bij brief van 5 december 2003 werd de deurwaarder wederom verzocht om een tussentijdse afdracht te verrichten.

Op 9 januari 2004 belde u naar mijn bureau met de vraag waar de gelden bleven. Op 14 januari 2004 ontving mijn bureau uw klachtbrief gedateerd 12 januari 2004. De dag erna ontving mijn bureau een schrijven van de deurwaarder gedateerd 14 januari 2004 waarin werd aangegeven dat er opnieuw beslag zou worden gelegd bij de bank van de heer P. Op 28 januari 2004 verzocht mijn bureau de deurwaarder om door te geven welke stappen deze had ondernomen. Tot slot ontving mijn bureau op 3 februari 2004 een schrijven van de deurwaarder gedateerd 30 januari 2004. Uit deze brief werd echter niet duidelijk waarom er na mei 2003 geen gelden meer zijn ontvangen. Wel werd aangegeven dat de deurwaarder steeds opnieuw beslag dient te leggen voor de maanden die vervallen zijn sinds een voorgaande beslaglegging en deze beslagen openbaar betekend dienen te

worden wat veel tijd in beslag neemt. Aangegeven werd dat binnenkort een bedrag werd verwacht en dat om de gelden veilig te stellen opnieuw beslag is gelegd. Over enkele maanden zal deze handelswijze weer van voren af aan gestart dienen te worden. Ook gaf de deurwaarder aan, dat wanneer deze bankrekening leeg zou zijn, hij geen verder verhaalsmogelijkheden meer had. Tot slot werd op 10 februari 2004 een bedrag ad € 3181,80 aan u doorbetaald.

Ten aanzien van uw klacht wil ik het volgende opmerken:

U klaagt erover dat mijn bureau niet voortvarend te werk is gegaan om de kinderalimentatie vanaf de periode februari 2003 tot heden voor u te incasseren.

Indien de invordering van de kinderalimentatie aan de deurwaarder is overgedragen, is het beleid van mijn bureau erop gericht om, bij het uitblijven van betalingen ongeveer eens in de 3 maanden navraag te doen bij de deurwaarder. Het frequenter opvragen van informatie bij de deurwaarder is zinloos gebleken aangezien de verschillende soorten executiemaatregelen van de deurwaarder geruime tijd in beslag nemen. Nadat op 9 mei 2003 een bedrag aan u was doorbetaald belde en schreef u in augustus 2003 naar mijn bureau. De behandelend incassomedewerker schreef de deurwaarder vervolgens op 9 september 2003 aan. Dit was 4 maanden na de laatste doorbetaling van de gelden en dit betreft dan ook een iets te ruime periode. Van de deurwaarder werd op 1 oktober 2003 bericht ontvangen dat er beslag was gelegd op het rekeningnummer van de heer P. Op 17 oktober 2003 en op 5 december 2003 verzocht mijn bureau de deurwaarder om de stand van zaken. Vervolgens werd op 15 januari 2004 bericht van de deurwaarder ontvangen dat er beslag zou worden gelegd op het rekeningnummer van de heer P. In de brief werd niet vermeld waarom er uit het vorige beslag, zoals aangegeven in de brief welke op 1 oktober 2003 werd ontvangen, geen gelden waren ontvangen. In de volgende brief van de deurwaarder, door mijn bureau ontvangen op 3 februari 2004 werd tevens niet duidelijk waarom het eerdere beslag geen gelden opleverde. Aangezien mijn bureau de deurwaarder heeft ingeschakeld, en deze dient aan te sturen acht ik uw klacht gegrond en bied ik u mijn excuses aan. Aangezien er op 10 februari 2004 gelden aan u zijn doorbetaald, wil ik u er wel op wijzen dat de volgende tussentijdse afdracht minimaal 3 maanden op zich zal laten wachten. De deurwaarder wordt verzocht uw zaak met voorrang te behandelen en de behandelend incassomedewerker zal verzocht worden uw zaak elke 3 maanden goed te controleren."

5. Het LBIO schreef de deurwaarder op 11 maart 2004 onder meer het volgende:

"Het LBIO heeft in deze zaak een klacht van mevrouw D. Haar klacht is gedeeltelijk (met betrekking tot de informatievoorziening) gegrond verklaard.

Om klachten in de toekomst te vermijden/tot een minimum te beperken, verzoek ik u in deze zaak 3 maandelijks af te dragen."

6. Het LBIO schreef de deurwaarder bij brief van 14 mei 2004 onder meer het volgende:

"Met verwijzing naar de brief van het LBIO van 11 maart jl. verneem ik in bovenstaande zaak graag op korte termijn de huidige stand van zaken van u. Volgens in maart jl. van u ontvangen informatie zou er spoedig overgegaan worden tot een nieuwe beslagpoging. Is deze poging ondernomen? Zo ja, waarop is beslag getracht te leggen, is dit gelukt en zijn er gelden uit voortgekomen?"

Tevens verzoek ik u mij op aandringen van mijn cliënte een tussentijdse afdracht te doen toekomen."

7. De deurwaarder deelde het LBIO bij brief van 25 mei 2004 onder meer het volgende mee:

"Om u tussentijds op de hoogte te houden van de stand van zaken, informeer ik u bij deze in het kort het volgende:

Daar de debiteur niet (volledig) heeft betaald zal ik één dezer dagen beslag leggen bij de bank van betrokkene. De bank heeft dan vier weken de tijd om aan mij te verklaren wat er onder het beslag valt."

8. Verzoekster schreef het LBIO op 10 juni 2004 onder meer het volgende:

"Op 14 mei 2004 heb ik het LBIO gebeld en aan mevrouw R. gevraagd, hoe de zaak ervoor staat. Zij kon me alleen maar vertellen, dat er 24 maart 2004 een mogelijke beslagpoging gedaan is.

Gaarne verneem ik van u:

- is deze beslagpoging gelukt?
- zo ja, wanneer kan ik weer kinderalimentatie tegemoet zien?
- zo nee, waarom is deze beslagpoging niet gelukt?

Volgens uw brief d.d. 19 februari 2004 heeft het LBIO de deurwaarder verzocht mijn zaak met voorrang te behandelen en de behandelend incassomedewerker zou verzocht worden mijn zaak elke 3 maanden goed te controleren."

9. Het LBIO deelde verzoekster bij brief van 21 juni 2004 onder meer het volgende mee:

"De deurwaarder heeft inmiddels beslag gelegd onder de bank van de heer P. De bank heeft dan nog 4 weken de tijd om aan de deurwaarder te verklaren wat er onder het beslag valt. Zodra bekend is of het beslag iets heeft opgeleverd zal de deurwaarder (...) het LBIO nader informeren."

10. Het LBIO verzocht de deurwaarder bij brief van 20 juli 2004 het LBIO te informeren of het bankbeslag iets had opgeleverd.

11. De deurwaarder deelde het LBIO bij brief van 23 juli 2004 onder meer het volgende mee:

"Op 1 juni jl. is er wederom bankbeslag gelegd. De bank heeft onlangs verklaard dat op de datum van beslag er een credit saldo was van ruim € 90.000.

Op 14 juni jl. hebben wij gelden ontvangen van de bank van het beslag dat gelegd is in januari. Hiervan is op 17 juni jl. een tussentijdse afdracht gedaan.

Over enige tijd zal ik weer een bankbeslag leggen. Tot die tijd blijft het beslag van 1 juni jl. liggen. Nadat het volgende beslag is gelegd, zal ik de bank verzoeken de gelden over te maken n.a.v. het beslag op 1 juni jl. en zal ik u weer een tussentijdse afdracht kunnen doen toekomen."

12. De deurwaarder deelde het LBIO bij brief van 15 september 2004 onder meer het volgende mee:

"Zo'n vier keer per jaar leggen wij beslag op de bankrekening van de schuldenaar in dit dossier. Elke keer vragen wij enkele dagen na zo'n beslag de gelden op die vielen onder het daarvoor gelegde beslag. Op die wijze heeft de heer P. geen mogelijkheden om aan de gelden op die bankrekening te komen. Wij verklaren de intentie te hebben om ons zoveel als mogelijk in te spannen deze handelswijze zonder fouten in de toekomst te continueren. Wij staan niet in voor eventuele calamiteiten, andere beslagleggers of fouten van de bank. Ook wijzen wij elke aansprakelijkheid van schade af die al dan niet voortvloeit uit de behandeling van deze zaak, voor zover deze boven de verzekerde aansprakelijkheid uitkomt."

13. Het LBIO deelde verzoekster op 2 augustus 2004 schriftelijk mee dat het bankbeslag was mislukt omdat het saldo negatief was.

14. Verzoekster schreef het LBIO op 28 augustus 2004 dat het ouderlijk huis van haar ex-echtgenoot in die week verkocht zou worden waardoor er weer geld op zijn bankrekening zou zijn. Verzoekster gaf het LBIO het adres en telefoonnummer van de notaris die de verkoop van het huis afhandelde.

15. Het LBIO verzocht de deurwaarder op 2 september 2004 om beslag te leggen onder de notaris die de verkoop van het ouderlijk huis van de ex-echtgenoot afhandelde.

16. In een telefoonnotitie van het telefoongesprek op 7 september 2004 tussen een medewerker van het LBIO en de deurwaarder stond onder meer het volgende:

"Bankbeslag is wel gelukt! Ik heb dit verkeerd gelezen. Er staat ruim € 90.000 op."

17. De deurwaarder deelde het LBIO op 18 november 2004 telefonisch mee dat om de zes maanden beslag wordt gelegd waarna het eerder gelegde beslag wordt uitgewonnen.

18. Op 17 december 2004 verzocht het LBIO de deurwaarder om de stand van zaken ten aanzien van het beslag weer te geven.

19. Bij brief van 21 december 2004 schreef de deurwaarder onder meer het volgende aan het LBIO:

"Aan deze zaak zit een aantal bijzonderheden. Allereerst is dat het feit dat dhr. P. geen bekende woon en/of verblijfplaats heeft. Dit betekent dat elke betekening die normaal gesproken per exploit aan het woonadres plaatsvindt, in dit dossier openbaar moet worden betekend. Dat wil zeggen, betekening vindt plaats aan het parket van de ambtenaar van het openbaar ministerie en er wordt een advertentie geplaatst in een dagblad.

Daarnaast wordt er door dhr. P. een bankrekening aangehouden waar een behoorlijk bedrag op staat. Hierop wordt met tussenpozen beslag gelegd voor deze vordering. Voor een uitleg van deze werkwijze verwijs ik u naar mijn brieven van 30 januari 2004 (...) en 15 september 2004.

Overzicht van de ondernomen stappen:

2003

Januari ontvangst opdracht, beslaglegging stichting.

Februari omdat het bedrag inmiddels op een bankrekening is gestort wordt daar beslag gelegd (05/02/04).

Maart ontvangst derdenverklaring van de bank, verzocht gelden af te dragen.

April tussentijdse afdracht.

September verzoek van het LBIO om opnieuw beslag te leggen.

Oktober opnieuw beslag gelegd onder de bank (03/10/04).

verklaring derdenbeslag ontvangen (de gelden worden niet opgevraagd ik verwijs u voor de reden hiervoor naar eerder genoemde brieven).

2004

Januari opnieuw beslag gelegd onder de bank (20/01/04). Gelden die onder het vorige beslag zijn gevallen opgevraagd en afgedragen aan het LBIO.

Februari verklaring derdenbeslag ontvangen (de gelden worden niet opgevraagd ik verwijs u voor de reden hiervoor naar eerder genoemde brieven).

Juni opnieuw beslag gelegd onder de bank (01/06/2004). Gelden uit het vorige beslag opgevraagd en afgedragen aan het LBIO.

Juli verklaring derdenbeslag ontvangen (de gelden worden niet opgevraagd ik verwijs u voor de reden hiervoor naar eerder genoemde brieven).

November opnieuw beslag gelegd onder de bank (29/11/04).

December gelden uit het vorige beslag opgevraagd.

De opgevraagde gelden uit het beslag van 01/06/04 zijn 20 december hier binnengekomen en zullen vandaag worden afgedragen (€ 2600).

De planning is om in juni 2005 opnieuw beslag te leggen en het beslag van 29/11/04 dan uit te winnen."

B. Standpunt verzoekster

Verzoeksters klacht is samengevat weergegeven onder Klacht.

C. Standpunt LBIO

1. Het LBIO reageerde op 17 januari 2005 onder meer als volgt op de klacht:

"Naast een reactie op voornoemde klacht, verzocht u mijn bureau de volgende vragen te beantwoorden:

1. Is de in februari 2004 bestaande betalingsachterstand geheel of gedeeltelijk geïnd en uitgekeerd?

2a. Welk bedrag is de heer P. vanaf 19 februari 2004 maandelijks verschuldigd?

2b. Welke sinds 19 februari 2004 vervallen bedragen zijn vanaf deze datum bij de heer P. geïnd en welk deel daarvan is uitgekeerd aan verzoekster?

3a. Welke inningshandelingen heeft uw bureau voorafgaand aan 19 februari 2004 ten behoeve van verzoekster verricht, dan wel laten verrichten?

3b. Welke inningshandelingen heeft uw bureau na 19 februari 2004 ten behoeve van verzoekster verricht dan wel laten verrichten?

Vooraf

Ter beoordeling van uw klacht heb ik het dossier bestudeerd. Mijn bevindingen vindt u hieronder weergegeven in de beantwoording van de klachtgrond. Daarna ga ik in op de door u gestelde vragen. Kopieën van de correspondentie van na 19 februari 2004 heb ik bijgevoegd.

De bijdrage die de heer P. voor zijn kinderen Z1, Z2 en Z3 dient te betalen is vastgelegd in de rechterlijke uitspraak van 16 december 1998. De maandelijkse alimentatie bedraagt € 136,13, per kind per maand, in totaal € 408,39 per maand, ingevolge de wettelijke indexering is dit bedrag verhoogd tot € 481,68 per maand voor het jaar 2004 en € 486,99 per maand voor het jaar 2005.

Verloop van de zaak

Op 14 januari 2004 ontving mijn bureau van mevrouw D. een klachtbrief gedateerd 12 januari 2004. In deze brief klaagt zij erover dat mijn bureau niet voortvarend te werk is gegaan om de kinderalimentatie vanaf de periode februari 2003 voor haar te incasseren. Na bestudering van het dossier werd haar klacht middels een schrijven van 19 februari 2004 gegrond verklaard. Haar werd toegezegd dat de deurwaarder verzocht zou worden de zaak met voorrang te behandelen. Tevens werd haar medegedeeld dat de behandelend incassomedewerker zou worden opgedragen om de zaak elke drie maanden goed te controleren. Op 4 februari 2004 betaalde mijn bureau een bedrag ad € 3.181,80 door aan mevrouw D.

Op 24 februari 2004 belde mevrouw D. naar mijn bureau met het verzoek de stand van zaken door te geven. Verder stelde zij een vraag over de openstaande achterstand inzake de kinderalimentatie. Dezelfde dag werd haar een saldoverklaring toegezonden. Middels een schrijven van 11 maart 2004 werd de deurwaarder verzocht om eens per drie maanden gelden af te dragen om op deze manier een klacht in de toekomst te vermijden dan wel tot een minimum te beperken. Op 24 maart 2004 ontving mijn bureau een schrijven van de deurwaarder gedateerd 22 maart 2004 waarin hij verwees naar een eerder schrijven van 30 januari 2004. Hierin had de deurwaarder aangegeven dat hij in afwachting was van de facturering van de openbare betekening van het laatste beslag op de bankrekening. Hij gaf aan dat een dergelijke facturering over het algemeen geruime tijd in beslag zou nemen.

Het beslag zoals beschreven in de brief van 30 januari 2004 was gelegd voor de vordering inzake de kinderalimentatie tot en met 31 januari 2004. Voor toekomstige termijnen kan nimmer beslag worden gelegd. Door het beslag nog niet uit te winnen was het voor de heer P. niet mogelijk over de gelden op de betreffende bankrekening te beschikken. Pas nadat opnieuw beslag gelegd zou zijn, voor de vordering vanaf 1 februari 2004 tot en met de maand waarin het beslag gelegd zou worden, zou het beslag van januari 2004

uitgewonnen worden. Het nieuwe beslag zou tevens pas uitgewonnen worden nadat wederom opnieuw beslag zou zijn gelegd. Hierdoor blijven de gelden steeds ontoegankelijk voor de heer P. en kan van deze rekening de kinderalimentatie worden voldaan. Uiteraard blijft er met deze manier van werken altijd een achterstand bestaan.

Op 14 mei 2004 vond een telefonisch overleg plaats tussen mevrouw D. en een medewerkster van mijn Stafbureau. Tijdens dit gesprek werd afgesproken dat de deurwaarder zou worden verzocht de stand van zaken door te geven. Dezelfde dag werd de deurwaarder schriftelijk verzocht de huidige stand van zaken door te geven en zo mogelijk een tussentijdse afdracht te verrichten. Op 26 mei 2004 ontving mijn bureau een schrijven van de deurwaarder, gedateerd 25 mei 2004, waarin werd aangegeven dat wederom beslag zou worden gelegd bij de bank van de heer P. Op 15 juni 2004 ontving mijn bureau een schrijven van mevrouw D. waarin zij verzocht aan te geven of de beslagpoging was gelukt en wanneer zij kinderalimentatie zou kunnen verwachten. Middels een schrijven van 21 juni 2004 werd mevrouw D. geïnformeerd omtrent het nieuwe beslag zoals beschreven in de brief van de deurwaarder van 25 mei 2004. Op 2 juli 2004 werd een bedrag ad € 1.324,52 aan mevrouw D. doorbetaald. Deze gelden kwamen uit het beslag zoals beschreven in de brief van de deurwaarder van 30 januari 2004.

Op 20 juli 2004 belde een medewerkster van uw bureau met de behandelend incassomedewerker omtrent de stand van zaken. Dezelfde dag werd de deurwaarder verzocht aan te geven of de beslaglegging op de bank van de heer P. iets had opgeleverd. Op 26 juli 2004 ontving mijn bureau bericht van de deurwaarder dat op 1 juni 2004 opnieuw beslag was gelegd, uiteraard weer voor de op dat moment openstaande vordering. Dit betrof het beslag zoals aangekondigd in het schrijven van de deurwaarder gedateerd 25 mei 2004. De bank had verklaard dat er op de datum van het beslag een *credit* saldo was van ruim € 90.000. Op 14 juni 2004 had de deurwaarder gelden ontvangen van de bank van het beslag dat gelegd was in januari 2004, welke reeds aan mijn bureau waren doorbetaald. De deurwaarder gaf verder aan dat over enige tijd weer een bankbeslag gelegd zou worden. Tot die tijd zou het beslag van 1 juni 2004 blijven staan. Nadat het volgende beslag gelegd zou zijn, zou de bank verzocht worden de gelden over te maken naar aanleiding van het beslag van 1 juni 2004 en zou mijn bureau weer een tussentijdse afdracht ontvangen.

De behandelend medewerker gaf middels een schrijven van 2 augustus 2004 onterecht aan mevrouw D. door dat het bankbeslag was mislukt. In deze brief werd foutief aangegeven dat er sprake was van een negatief saldo. Op 31 augustus 2004 ontving mijn bureau een schrijven van mevrouw D. gedateerd 28 augustus 2004 waarin zij aangaf dat het ouderlijk huis van de heer P. verkocht zou worden. Een kopie van deze brief werd op 2 september 2004 doorgezonden aan de deurwaarder en mevrouw D. werd hieromtrent per gelijke post geïnformeerd. Op 7 september 2004 belde de deurwaarder naar mijn bureau met de mededeling dat het bankbeslag wel was gelukt. De eerdere brief was verkeerd geïnterpreteerd. De deurwaarder gaf aan dat elke paar maanden beslag gelegd zou

worden en de gelden, voor wat betreft de openstaande vordering op het moment van de beslaglegging eraf gehaald zou worden. Op deze manier zou de heer P. niet over het saldo kunnen beschikken. Dezelfde dag gaf de behandelend incassomedewerker dit telefonisch aan mevrouw D. door. Tussentijds belde mevrouw D. naar mijn bureau met het verzoek om een verklaring dat de heer P. niet zou kunnen beschikken over de gelden op zijn bankrekening. Dezelfde dag verzocht mijn bureau de deurwaarder telefonisch om een dergelijke verklaring, welke de dag erna werd ontvangen.

Op 2 november 2004 werd de deurwaarder verzocht voor de betaling van de alimentatie tot en met oktober 2004 zorg te dragen. Op 9 november 2004 ontving mijn bureau een schrijven van de deurwaarder waarin werd verzocht om een saldoverklaring. De dag erna werd deze naar de deurwaarder verzonden. Op 18 november 2004 belde een medewerker van uw bureau met het verzoek de stand van zaken door te geven. Na overleg met de deurwaarder werd de stand van zaken omtrent de mogelijkheden om de gelden te innen uitgelegd waarna werd aangegeven dat uw bureau geen onderzoek zou starten. Op 7 december 2004 belde mevrouw D. naar mijn bureau met de vraag of er reeds gelden waren ontvangen. Nadat werd aangegeven dat dit nog niet het geval was gaf zij aan zeer ontevreden te zijn met de gang van zaken.

Op 13 december 2004 ontving mijn bureau uw schrijven gedateerd 10 december 2004. Per e-mail werd de deurwaarder op 17 december 2004 verzocht een overzicht van de ondernomen stappen vanaf februari 2004 aan mijn bureau te doen toekomen.

Op 21 december 2004 werd een bedrag ad € 2.310,45 aan mevrouw D. doorbetaald. Op 22 december 2004 ontving mijn bureau van de deurwaarder het overzicht met de ondernomen stappen in de zaak. Tot slot vond op 12 januari 2005 een overleg plaats tussen de deurwaarder en een medewerkster van mijn Stafbureau.

Ten aanzien van de klacht van mevrouw D. wil ik het volgende opmerken:

Mevrouw D. klaagt erover dat het LBIO na de beslissing van 19 februari 2004 op haar klacht van 12 januari 2004 onvoldoende actie heeft ondernomen om de alimentatie bij haar ex-partner te innen.

In de klachtbeantwoording van 19 februari 2004 gericht aan mevrouw D. werd haar medegedeeld dat indien de invordering van de kinderalimentatie aan de deurwaarder is overgedragen, het beleid van mijn bureau erop gericht is om, bij het uitblijven van betalingen ongeveer eens in de 3 maanden navraag te doen bij de deurwaarder. Het frequenter opvragen van informatie bij de deurwaarder is zinloos gebleken aangezien de verschillende soorten executiemaatregelen van de deurwaarder geruime tijd in beslag nemen.

Na het dossier te hebben bestudeerd kom ik tot de conclusie dat mijn bureau geregeld navraag heeft gedaan bij de deurwaarder. Mevrouw D. is echter tot op heden niet goed geïnformeerd omtrent de stand van zaken in haar zaak waardoor zij terecht het gevoel heeft gekregen dat mijn bureau onvoldoende voortvarend te werk ging. Na overleg met de deurwaarder in november 2004 en in januari 2005, is het mijn bureau duidelijk geworden dat het in deze situatie niet mogelijk is om meer dan 2 maal per jaar gelden af te dragen. Hiervoor wil ik tevens verwijzen naar het schrijven van de deurwaarder van 21 december 2004. De heer P. heeft geen bekende woon- en/of verblijfplaats waardoor elke betekening in deze zaak openbaar moet plaatsvinden. De openbare betekening vindt plaats in het parket van de ambtenaar van het openbaar ministerie en er wordt een advertentie in de Goudse Courant geplaatst. De heer P. heeft een bankrekening waar een aanzienlijk bedrag op staat. Om er voor te zorgen dat hij nimmer over deze gelden kan beschikken, dient er continue beslag te blijven liggen op de bankrekening. Bij een beslag op een bankrekening mag echter slechts beslag worden gelegd voor de op dat moment verschuldigde termijnen en het is niet mogelijk om beslag te leggen voor toekomstige vorderingen. De deurwaarder legt om die reden beslag in bijvoorbeeld januari 2004, waarbij dus slechts sprake is van een vordering tot en met 31 januari 2004. Dit beslag wint hij niet uit tot de tijd dat er een nieuw beslag wordt gelegd, om er zo voor te zorgen dat de rekening niet toegankelijk is voor de heer P. In bijvoorbeeld juni 2004 legt hij opnieuw beslag. Hierna wint hij het beslag van januari 2004 uit. In deze zaak zal er dus altijd een achterstand blijven van minimaal een halfjaar. Aangezien er sprake is van een maandelijkse bijdrage ad € 486,99, zal er steeds een behoorlijke achterstand blijven bestaan. Bij elk beslag dient dit openbaar betekend te worden met publicatie in de Goudse Courant. Deze publicaties nemen geruime tijd in beslag vanwege de facturatie. Tevens dient bij elk beslag op een bankrekening een verklaring van de betreffende bank te worden afgewacht wat minimaal 4 weken duurt.

Het streven van de deurwaarder is om in de meeste zaken eens per 3 maanden gelden af te dragen. In deze zaak is dit echter niet mogelijk. Een beslag op een bankrekening met openbare betekening kost ongeveer € 500 per keer. Aangezien een deurwaarder geen onnodige kosten mag maken aangezien hij hier anders tuchtrechtelijk voor aansprakelijk kan worden gesteld, wordt er niet frequenter dan 2 maal per jaar beslag gelegd. Aangezien er wat betreft invorderingsmogelijkheden alleen de betreffende bankrekening bekend is, is dit tevens in het voordeel van mevrouw D. Zodra de bankrekening volledig is leeggehaald bestaat immers de kans dat hierna geen kinderalimentatie meer zal worden ontvangen. Indien beschreven procedure 4 maal per jaar uitgevoerd zou worden, waardoor mevrouw D. eens per 3 maanden gelden zal ontvangen, kost dit ongeveer € 2000 per jaar. Bij het 2 maal uitvoeren per jaar kost dit € 1000 per jaar.

Gezien bovenstaande acht ik de klacht van mevrouw D. dan ook ongegrond. Echter aangezien bovenstaande nimmer goed aan haar is uitgelegd, kan ik mij voorstellen dat zij van mening is dat er in haar zaak onvoldoende voortvarend te werk is gegaan.

Naast een oordeel over de klacht van mevrouw D. verzoekt u mij een aantal vragen te beantwoorden.

Vraag 1)

U vraagt of de in februari 2004 ontstane achterstand inmiddels geheel of gedeeltelijk is uitgekeerd. In januari 2004 en juni 2004 is er beslag gelegd op de bankrekening. Op 2 juli 2004 werd een bedrag aan mevrouw D. overgemaakt. Dit betrof echter het beslag van januari 2004 (waarbij slechts beslag kon worden gelegd voor de vordering berekend tot en met 31 januari 2004). In december 2004 is het beslag van juni 2004 uitgewonnen en een bedrag ad € 2.310,45 aan mevrouw D. doorbetaald. De planning is om in juni 2005 opnieuw beslag te leggen en het beslag van december 2004 zal dan worden uitgewonnen. Er is dus een deel van de ontstane achterstand van februari 2004 uitgewonnen echter in deze zaak zal er, zoals eerder beschreven, altijd een achterstand blijven bestaan.

Vraag 2a)

Voor het jaar 2004 is de heer P. maandelijks een bedrag ad € 529,85 verschuldigd en voor het jaar 2005 bedraagt de maandelijks bijdrage € 535,69. Deze bedragen zijn inclusief de wettelijk verschuldigde opslagkosten.

Vraag 2b)

Voor een antwoord op deze vraag heb ik saldoverklaringen van de heer P. en mevrouw D. bijgevoegd.

Vraag 3a)

Voor een antwoord op deze vraag wil ik u verwijzen naar mijn brief van 19 februari 2004 pagina 1 en 2 en het schrijven van de deurwaarder van 21 december 2004.

Vraag 3b)

Voor een antwoord op deze vraag wil ik u verwijzen naar het verloop van de zaak als beschreven op pagina 2 en 3 van deze brief en het schrijven van de deurwaarder van 21 december 2004."

Achtergrond

1. Artikel 1:408, eerste lid, tweede lid, elfde en twaalfde lid, van het Burgerlijk Wetboek

"1. Een uitkering tot voorziening in de kosten van verzorging en opvoeding of tot voorziening in de kosten van levensonderhoud en studie, waarvan het bedrag in een rechterlijke beslissing, daaronder begrepen de beslissing op grond van artikel 822, eerste

lid, onder c, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, is vastgelegd, wordt ten behoeve van de minderjarige aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt of aan de voogd onderscheidenlijk aan de meerderjarige betaald.

2. Op verzoek van een gerechtigde als bedoeld in het eerste lid, van een onderhoudsplichtige dan wel op gezamenlijk verzoek van een gerechtigde en onderhoudsplichtige neemt het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen de invordering van de onderhoudsgelden op zich. De executoriale titel wordt daartoe door de onderhoudsgerechtigde in handen gesteld van dit Bureau. De overhandiging daarvan machtigt het Bureau tot het doen van de invordering, zo nodig door middel van executie.

(...)

11. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen draagt zorg, dat de gelden die ten behoeve van het onderhoud van minderjarigen worden uitgekeerd, aan de daarop rechthebbenden worden uitbetaald. (...)

12. Artikel 243, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing."

2. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 434

"De overhandiging van de executoriale titel, waarvan men de uitvoering verlangt, aan de deurwaarder, machtigt hem in die zaak tot het doen van de gehele executie, uit die titel voortvloeiende, met uitzondering alleen van die bij lijfswang, waartoe een bijzondere volmacht vereist wordt."

Artikel 479e

"1. Van de dag van het beslag af is de derde-beslagene verplicht om, zolang de executant dit verlangt, naar gelang hij loon of andere periodieke uitkeringen aan de geëxecuteerde verschuldigd is het door de executant aangegeven achterstallig bedrag en de termijnen van de uitkering, tot welker verhaal het beslag is gelegd, aan de executant te betalen, tenzij onder hem beslag gelegd mocht worden wegens vorderingen van hogere of gelijke rang.

2. Verzet tegen het beslag door de geëxecuteerde schorst de verplichting tot betaling, behoudens de bevoegdheid van de voorzieningenrechter de voorlopige voortzetting van de betaling te bevelen.

3. De derde die meer aan de executant heeft betaald dan waarop deze recht heeft, is jegens de geëxecuteerde bevrijd, voor zover dat voortvloeit uit artikel 34 van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek."